

Undir hardastu mótstöðu vinna Franco-menn nærri og nærri at Valencia.

Ódílíga harðir bardagar hava nú í um eina viku staðið við Terruel-vígvollin. Stjórnarmenn hava vart hvønn

blettin við einum streymi av blóði — men teir hava noyðst at forka seg undan fet fyrri fet fyrri yvirmaktini frá Italia og Tysklandi.

Við sigrinum í hendi sýnast Týskarar og Italianmenn at vera hardmæltastir um ikki-upplægging.

Arbeidara- og bóndastevna.

Hin størsta ungmánastevna, ið verið hefur í Danmark, varð sunnudagin hildin av donskum arbeidarum og bóndum í Odense.

Har vóru megnarroður hildnar av statsministerinum Nygaardsvold í Noregi, Per Albin Hansson í Svøríki, Stauning í Danmark, Finlands og Danmarkar bóndarráðharrum.

Yvir 700.000 luttóku í hesi stevnu.

Hin arbeidandi fjöldin er mergurin í samfelaginum. Hævar hon trælakar, er hon kúgað og rættarleys, er alt landið sum ríki eitt armóðsríki. Tað hefur segan til fullnar prógvað, onga staðni betur enn í Danmark. Men tá almýgvan stendur hátt í mentum, hátt í rættindum og skyldum, hátt fíggarliga og í tekniskari vitan og arbeidshandlaga, arbeidsskili — tá svitast ikki, at landið sum ríki saman frammalaga millum ríki.

Fáa staðni hefur hin arbeidandi fjöldin úti á landinum, bóndin við húski, og í býnum verið meiri trælkað og kúgað, verið rættleysari enn í Danmark. Men hin arbeidandi fjöldin, handar- og andans arbeidararnir, hevjað høvdið, lóku seg saman og kutaðu trælaborðini, fyrst bóndastatturin og síðani býararbeidarin. Og nú kann tað av sonnum sigast, at onga staðni í verðini stendur arbeidandi fjöldin fremri enn í Danmark og Norðanlondunum í síni heild.

Tað var eitt bil, at býararbeidarin og bóndin stóðu við hvussu um hvor móti øðrum. Men hetta er broytt. Hesin misskilningar — tí annað enn misskiljingur var tað ikki — er við at javnast, so bóndin, landarbeidarin og býararbeidarin eru við at fata hvønn annan, fata, at báðir partar eiga uppiborran ein fullan og óskerðan livirætt fyrri teirra slit, sleip og strev, fata at munurin teirra millum veruliga er eingin, so satt sum báðir partar eru tvey lið í framleiðsluni, produktiónini, sum øll menniskju skulu liva av, tveir flokkar, sum hvorgin kann vera annan fyrri uttan, tveir státtir, sum eiga fyrsta rættin at fáa fullt virði fyrri sveitabrotið og sleipið og stríðið dag aftaná dag, og sum í felagsskapi heldur enn at stríðast hvor móti øðrum eiga at venda sær ímóti »snultarunum», spekulantonum, stórkapitalshánum, sum gjøgnum öldir hava dugað at rívið at sær ágóðan av sliti fjøldarinnar, ja, rívið at sær so

nækst og nærgongið, at tann sveitlandi herurin á landi og í býum valla hefur fingið fyrri hitt turra breyðið.

Sum teir framleiðandi, teir arbeidandi faktorarnir í samfelaginum, ið á ongan hátt kunna vera hvønn annan fyrri uttan, eru slitflokkarnir úti á landinum og inni í býnum við at finna hvønn annan í felagsinteressu, í felagskampini móti stórkapitalinum sum einans hefur haft til endamáls at útsúgva slitmannin, pina ágóðan frá honum, so nær, at hann helst skal koma at standa hjálparleysur, nakin at skinninum. Her aftrat skilja teir, at hefur annar parturin ov ring kor, kemur tað at gera, at hin parturin eisini verður armur. Ein fátæk, svoltandi býararbeidara fjöld kann einki keypa av búnaðarvorum, og ein útarmaður bóndastattur orkar ikki at keypa industrivorum, sum býararbeidarin hefur framleitt.

Herrópið hjá bóndum og socialdemokratunum verður tí: Ein keypiorkandi arbeidandi fjöld í bý sum úti á landinum! Til stríð fyrri, at slitmaðurin á landi sum í býnum skal fáa fullan ágóða av sliti sínum! Javnaðarmanna stóra sigursgongd úti á landinum við tey seinastu valini sýnir til fullnar eina vaksandi samgongu millum slitmannin úti á landinum og slitmannin í býnum.

Eitt hilt størsta tekin uppá hesa samgongu ella rættari: socialismunnar sigursgongu úti á landinum er hin stóra bóndasocialdemokratiska stevna, sum fór fram í Odense seinasta sunnudag, har ið yvir 700.000 arbeidsmenn og bondur vóru komnir saman undir tí reyða merkinum fyrri at hoyra teir socialdemokratisku ministrarahøvdingarnar í Noreg, Svøríki, Finlandi og í Danmark, sum í fyndarøðum greiddu frá arbeidaranna sigursgongu í Norðanlondum, og hvussu arbeidararnir og bóndurnir í øllum teim skandinávskum londunum vóru við at finna hvønn annan og gerast ein

fylktur arbeidandi herur, tann herurin, sum einans kann veita landsins fíggarum, landsins arbeidandi handar- og andans monnum fullt frælsi, fullan og óskerðan livirætt og livirvið.

Ásannandi styrkina og sannleikan í felagsinteressunum millum slitmannin á landinum sum á sjónum var tað, at vit javnaðarmenn lögdu allar árar um borð fyrri at fáa jarðaðumskipanina í lag, eitt satt framtig fyrri báðar partar! Hvussu óvugt er tað kortini ikki at hugsa sær, at tað skulu finnast menn, sum hava sett himmal og jørð í roring fyrri at fáa bondur og gyllinsmenn at trúgva, at javnaðarmenn hava lagt hin lilla sjálvan móti jarðabrukarunum í jarðaðumskipanini!

Hvussu lægt koma ikki hesir villarar, »forforarar» at standa í undomi eftirkomaranna, ið hava fingið hovi til at sær, at einki var í trøllum Jóannesar bónda og hansara fylgisneyta!

Hin nýggi finansplánurin

Røða av J. H. Danbjørg á Føroya lótingi hin 2. juni 1938.

(Framhald.)

Hvat vinnulivinum viðvíkur, ræður tað sjálvandi um at fáa nýggi, líðarhóskandi for; men líka so mikið ræður tað um at fáa okkum nýggjar marknaðir særliga nú, ið Spania er slangið frá.

Tveir nevndarlímur, harrarnir Mitens og M. A. Jacobsen, krevja lóggávvald í skattamálum. Hetta kann vera gott og kanska rætt, ifall skatturin tá verður rættvisari álíknaður. Men vit hava prógv fyrri, at tað verður alt annað. Javnaðarmenn settu nevniliga uppskot fram um at hækka skattin á teim størstu inntøkunum; men tað uppskotið fall. Tá so er státt, havi eg ongan hug at veita lótinginum meira ræði í hesum fori, enn tað hefur.

At vinnuflokkurin einki positivt uppskot hefur sett fram hesi bæði árin, hann hefur havt menn á tingi, vita allir tingmenn, og at teir í heila tíkið ikki hava luttikið í peningaligum málum uttan einans at verja fyrri, so at skattur ikki skal leggjast á stórar inntøkur og á oljustrustarnar.

Patursson rósar sær av at hava verið hjá kongi. Var eg í hansara stað, so hevði eg roynt at dult tað. Tí at fara til Danmark at biðja Stauning og kong hjálpa sær at verja stórmenninar og forða ognarleysum at fáa træðir, tað mátti verið lítið at rósa sær av.

Hvat hava vinnuflokksmenn og Patursson gjørt fyrri at veita lótinginum inntøkur? Allir góðir Føroyingar gleddust yvir, at kol, leir o. s. fr. faust í undirgrundini, tí nú kundi tingið fáa ráð at styðja vinnulivið og gera land okkara sjálv-

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Heildsøla:

TUBBAK

v/ Chr. Dahl-Restorff

Tórshavn.

T.L.F. 320

T.L.F. 320

!!

Døgurðamatúr:

Klippfisk, turran greipifisk

fáa tit í

A. T.

telefon 5.

DREINGJAKLÆDIR

í stórum úrváli og góðum kvaliteti! Alt gjøgnumfóðrað! Passar til allar dreingir frá 3—17 ár.

Orðrar út á bygdinrar avgreiddast umgangandi móti postuppkrevjan.

Kathrine Petersens klædnabúð, Tvøroyri.

Enn kunnu tygum fáa góðar revakvolpar til alidjór hjá

P.f Silvur, Tórshavn.

Alidjór okkara eru fyrsta flokks og úr einum av Noregs bestu revagorðum:

Nye norske Søl- og Blårev Co.

Foreldur til okkara alidjór eru øll premierað.

P.f Silvur, Tórshavn,
telf. 79 - 87 - 347 - 282.

bjargið. Men hvat gjordu teir góðu vinnuflokksmenn og Patursson? Teir og »Dagblaðið» østu jarðeigararnar upp, og hvat er fylgjan? Mær er fortalt, at nú arbeida trý ella fyra útlendsk